

ข้อ ๒

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๓

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่
ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ข้อ ๓ วรรคสอง

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจ
หน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือ
ทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ข้อ ๓ พรรคสาม

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์
ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็น
ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๔

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องตั้งใจปฏิบัติ
หน้าที่ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่
ราชการ

ข้อ ๕

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการ ด้วยความซื่อสัตย์ เอาใจใส่ ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง

มี ๒ ลักษณะ

๑. ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์
๒. ไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

ข้อ ๕ วรรคสอง

องค์ประกอบ

๑. เป็นการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
๒. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

ข้อ ๒ วรรคสอง

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตาม
กฎหมายระเบียบของทางราชการมติคณะรัฐมนตรี หรือ
นโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ
อย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษ
ที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจ
เป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และต้องป้องกัน
ภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็ม
ความสามารถ

ข้อ ๘

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องรักษาความลับของทางราชการ การเปิดเผยความลับของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดอย่างร้ายแรง

ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

ข้อ ๙ วรรคสอง

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง
ของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วย
กฎหมายและระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้
เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้
เป็นการกระทำการขัดผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่
ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับ
อนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

ข้อ ๑๑

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๒

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ ๑๓

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ
จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผล อันสมควร
เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการ
ติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอัน
สมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตาม
ระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๓ วรรคสอง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑. กรณีที่เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

๑.๑ ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

๑.๒ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

๑.๓ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่าง
ร้ายแรง

ข้อ ๑๓ วรรคสอง

๒. กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการไปเป็นเวลานาน

๒.๑ ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกัน

เป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน

๒.๒ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

- จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๑๔

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องสุภาพเรียบร้อย รักษา
ความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่น
แกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ
ระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๕

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องต้อนรับให้ความสะดวก ให้ความเป็น
ธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชน ผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับ
หน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้าและด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดู
หมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

การดูหมิ่นเหยียดหยามกดขี่หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อ
ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ดูหมิ่น

- ดูถูกว่าไม่ตีจริง ไม่เก่งจริง

เหยียด

- ถือเอาว่า ลงเอาว่า

หยาม

- ดูหมิ่น ดูถูก

เหยียดหยาม

- การกล่าวถ้อยคำ หรือแสดงกิริยา อាកารดูถูกหรือรังเกียจ

กตขี

- ชมให้อยู่ในอำนาจ
- ใช้อำนาจบังคับเอา
- แสดงอำนาจเอา

ข่มเหง

- ใช้กำลังรังแก

ข้อ ๑๖

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ข้อ ๑๗

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือ
ผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกัน
นั้นในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท

ข้อ ๑๘

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องวางตนเป็นกลางทางการเมือง
ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้อง
กับประชาชนกับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่า
ด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด อันได้ชื่อว่าเป็น ผู้ประพฤติชั่ว

ข้อ ๑๙ วรรคสอง

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ ความผิดที่ได้กระทำ โดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง

ข้อ ๒๐

ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่

๑. เสริมสร้างและพัฒนา
๒. ป้องกัน
๓. ดำเนินการทางวินัย

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติโดยไม่สุจริต ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ความผิดทางวินัย

- ไม่มีอายุความ
- การลงโทษต้องดำเนินการครบถ้วนตามกฎหมาย
- ผู้สั่งลงโทษต้องเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจลงโทษได้
- สภาพการเป็นข้าราชการ
 - ขณะกระทำผิด
 - ขณะลงโทษ

ข้อ ๒๑

ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่กำหนดในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จึงต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่กำหนดในหมวด ๒

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก